

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry

1/2022

**ONNEA
KYMPIN
LAPSET!**

Syöpälasten hyväksi –
Kympin Lapset 40 vuotta

Meillä on ERITYINEN: TEHTÄVÄ

Autamme löytämään väylän työhön ja hyvään elämään. Rohkea työyhteisömme toteuttaa erityistä tehtäväämme suurella sydämellä – joka päivä. Meidän maailma on monenlaisten osaajien maailma!

Katso tarinat: [luovi.fi/erityinentehtava](https://www.luovi.fi/erityinentehtava)

Pesulapalvelut

Oy Laivapesu Ab

Ormuspellontie 13
00700 HELSINKI
Tel: +358 20 794 0950
Fax: +358 20 794 0951
laivapesu@laivapesu.fi

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry

Työtä lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Kympin Lapset on perustettu vuonna 1982 ja sen päämääränä on parantaa HYKS:in Lasten ja nuorten sairaalan, nykyisin Helsingin Uuden lastensairaan, Taika-osastolla hoidettavien lapsisyöpäpotilaiden hoito-olosuhteita sekä tukea lasten kuntoutusta ja kehitystä.

Lapsen sairaus koskettaa koko perhettä, niin vanhempia, sisaruksia kuin muitakin läheisiä. Siksi työssämme korostuu perhekeskeisyys: annamme tukea ja tietoa lasten syöpäsairauksista, järjestämme yhteisiä tapahtumia ja tilaisuuksia sekä autamme perheitä arjen ongelmien ratkaisuisissa.

Yhdistyksessä on jäseniä runsaat 1500, joista noin puolet on kokenut perheessään lapsen syöpäsairauden.

Yhdistyksen koko nimi on HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka alkaen vuodesta 2008 on käyttänyt lyhyempää nimeä Kympin Lapset. Yhdistyksen lehti *KympinLapset* ilmestyy vähintään kaksi kertaa vuodessa.

www.kympinlapset.fi

Yhdistyksen postiosoite

Kympin Lapset
Kuortinkartano
Vanhatie 160, 19410 Kuortti
www.kympinlapset.fi

Pankkitilit

Nordea FI14 2219 1800 0052 91
OP FI61 5720 9940 0094 58

Hallitus

Puheenjohtaja

Janina Mäntymaa

Riihimäki
050 543 5454
janina.mantymaa@kympinlapset.fi

Varapuheenjohtaja

Ilkka Kallio

Helsinki
040 901 1586
ilkka.kallio@kympinlapset.fi

Rahastonhoitaja

Mikael Leskinen

Espoo
040 060 1038
mikael.leskinen@kympinlapset.fi

Muut varsinaiset jäsenet

Hanna-Mari Bennick

Helsinki
040 554 3003
hanna-mari.bennick@kympinlapset.fi

Julia Harju

Turku
040 761 8616
julia.harju@kympinlapset.fi

Katja Isotalo

Espoo
040 040 8666
katja.isotalo@kympinlapset.fi

Riikka Martikainen

Kirkkonummi
040 520 5421
riikka.martikainen@kympinlapset.fi

Monika Metsälä

Espoo
040 761 6946
monika.metsalä@kympinlapset.fi

Miia Pamilo

Vantaa
040 560 6505
miia.pamilo@kympinlapset.fi

Julkaisija
Kypin Lapset
HYKSiin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry

Ilmestyminen
Vähintään 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja
Hanna-Mari Bennick

Kannen kuva
Joska Pyykkö

Tekstien editointi
Merja Salo

Taitto
Sanna Andersson

Painosmäärä
1500 kpl

ISSN 1798-3495 (painettu)
ISSN 2737-0917 (verkkojulkaisu)

Painopaikka
Tikkurilan Paino Oy, Vantaa

1 / 2022

SISÄLTÖ

- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 Onnea Kympin Lapset!
- 12 Kansalaisaktivismista järjestötoiminnaksi
- 14 Potilaasta lääkeksi – Wilmsin tuumorin sairastanut Sanni kiinnostui lasten syöpätutkimuksesta
- 18 Arvo, Kauko ja Sylvi – etäyhteyksiä hyödyntävän opetuksen edelläkävijät
- 20 Terveisiä yhdistyksen vuosikokouksesta
- 21 Kympin Lapset on ollut monipuolinen harjoittelupaikka
- 23 Lasten ja nuorten kesäleirit

SIVU 6

SIVU 14

SIVU 18

Janina Mäntymaa

"Määrittele mulle ensin onnellisuus!" pyysi esiteini, kun kysyin hänen päivästänsä ja tyytyväisyydestään sen kulkuun. Olin asettanut itseni jälleen kerran mahdollittamaan paikkaan pilke silmäkulmassa näsäviisastelevan poikani kanssa. Takeltelin Epikuroksen ja Nietzscheen onnellisuuden määritelmässä hetken, kunnes tungin suun täyteen salaattia ja päätin keskustelun lyhyeen.

Viimeisten kuukausien aikana olen pohtinut paljon lasten ja nuorten onnellisuutta, hyvinvointia ja tyytyväisyyttä elämään. Loppuvuodesta 2021 julkaistun THL:n kouluterveyskyselyn mukaan varsinkin yläkoululaisten ja toisella asteella opiskelevien tyttöjen kokema ahdistuneisuus on noussut huomattavasti aiemmasta mitauskerrasta 2019. Yli 30 % tytöistä kokee kohtalaista tai vaikeaa ahdistuneisuutta, kun kaksi vuotta aiemmin vastaava luku oli noin 20 %. Vaikka poikien kokema ahdistuneisuus on tyttöjä vähäisempää, on sekin noussut aiemmista vuosista, ja on nyt noin 8 % ikäluokasta.

Koronapandemian alkamisesta on kulunut kaksi vuotta. Olemme olleet jatkuvassa hälytystilassa, huolisamme omasta ja läheistemme terveydestä, seuranneet uutisia sairaalahoidon kuormituksesta ja alati kasvavista tartuntaluvuista. Erityisesti syöpähoitojen keskellä arkaan elävät perheet ovat olleet tiukassa paikassa. Miten elää mahdollisimman tavallista ja hyvää elämää rajoitusten mukaan, mutta turvassa pysyen.

Helmikuussa alkanut Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan suisti meidät uuteen kriisiin. Turvallisuus ja turvassa pysyminen saivat aivan uuden ulottuvuuden. Olimme kaksi vuotta taistelleet näkymätöntä tautia vas-

Puheenjohtajan PALSTA

taan, mutta nyt eurooppalaiseen turvallisuudentunteeseen ja hyvinvointiin oli iskenyt aivan toisenlainen ja toisella tapaa näkyvä uhka.

En kadepäi tässä ajassa eläviä lapsia ja nuoria. Uhkakuvat maailmasta näyttävät juuri nyt julmilla, elämää voimakkaasti rajaavilla ja musertavilla. Jatkuvat huolestuttavat uutiset, elämän julmuus ja jopa suoranainen pahuus saa kenet tahansa meistä käpertymään ja tuntemaan voimattomuutta. Etenkin nuoren, jonka elämän tulisi olla käpertymisen sijaan avautumista maailmalle ja horisonttiin toiveikkaana tähtäystä. Millainen näkymä avautuu hänelle? Epävarmuutta, pelkoa, huolta.

40 vuotta sitten yhdistyksemme syntyi vastauksena lasten ja perheiden kipuihin, pahoinvointiin ja ahdistukseen. Vanhempainyhdistyksen tavoitteena tuolloin oli luoda paremmat edellytykset lasten hoidolle syöpäosastolla ja vastata **Mirja Pyykön** toimittaman dokumentin hätähuutoon. Monet vanhempainyhdistyksen toiminnan alkuaikojen tehtävistä ovat nyt siirtyneet sairaalan ja yhteiskunnan hoidettaviksi ja yhdistys on voinut keskittyä laadukkaaseen vertaistuen antamiseen. Tänä päivänä yhdistyksemme toiminnan yhtenä tavoitteena on lisätä toimintaan osallistuvien psyykkistä mielenterveyttä. Tulevaisuuden uskoa nakertavien uutisten ja tapahtumien joukossa tarvitsemme yhdistyksen vapaaehtoisten ja toimintaa monella eri tavalla tukevien ponnistelujen. Erityisesti tässä ajassa, juuri nyt, meidän tulee uskoa parempaan tulevaisuuteen, jotta myös nuoremme sen näkevät ja kokevat. Hyvää ja onnellista elämää emme kuitenkaan saavuta yksin vaan yhdessä. Vaikeiden aikojen keskellä tunne yhteenkuuluvuudesta kantaa ja auttaa jaksamaan ponnistelujen eteenpäin.

Lasten ja nuorten tulevaisuuden uskoa tulee nyt varjella, ja siitä tulee huolehtia kaikin mahdollisin keinoin. Jokaisella meistä tulee olla oikeus pyrkiä kohti onnellista ja turvallista elämää. Huolta aiheuttavien uutisten keskellä meidän aikuisten tehtävänä on pysähtyä kuuntelemaan, tarjota toiveikkautta ja näköaloja tulevaan, sekä vastata parhaan kykymme mukaan vaikeisiin kysymyksiin.

ONNEA Kympin Lapset!

Teksti Hanna-Mari Bennick & Merja Salo

Kuvat Joska Pyykkö ja Yle

Neljäkymmentä vuotta sitten HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry (nykyisin Kympin Lapset) otti ensiaskeleensa. Yhdistyksen perustamiseen antoi askelmerkit 31.1.1982 ensiesityksensä televisiossa saanut toimittaja Mirja Pyykön tekemä A-Raportti: Osasto 10 -ohjelma, joka järkytti ja herätti suomalaiset tuodessaan lasten syöpäosaston onnettomat olot kaikkien tietoon. Heti ohjelman ensiesityksen jälkeen käynnistetty kansalaiskeräys ylitti kaikki odotukset ja suurimmatkin arviot.

Kun toimittaja Mirja Pyykkö avasi kahdelta leukemialapsen äidiltä saamansa kirjeen 40 vuotta sitten, hänen silmänsä avautuivat lasten syöpähoidon karuun todellisuuteen. ”Olin kesälomalla ja luin kirjeen soutuveneessä. Kirje pysäytti todella”, muistelee Mirja Pyykkö nyt 40 vuotta myöhemmin.

Kirjeessä äidit pyysivät, että Pyykkö kiinnittäisi A-Raportti-ohjelmassaan huomiota lasten syöpäosaston, osasto 10:n puutteisiin. Aikuisten leukemiaosastolla asiat olivat 1980-luvulla kunnossa: vakanssit ja laitteet ajan tasalla, mutta Suomessa lasten syöpäosastolla tilanne oli se, että 500 leukemialapsipotilaasta pystyttiin parantamaan vain 150, vastaavan luvun ollessa 400 muissa Pohjoismaissa.

”Pohdin, osaanko tehdä ohjelmaa noin hauraasta, tärkeästä ja koskettavasta asiasta. Tiesin kuitenkin heti, että totta kai se tehdään”, Mirja jatkaa.

Pyykkö otti yhteyttä ylilääkäri **Niilo Hallmaniin**, joka totesi yrittäneensä kaikkensa osaston puolesta, mutta toki tämäkin olisi vielä yritettävä. Ohjelman teko osasto 10:llä alkoi Mirja Pyykön, ylilääkäri Niilo Hallmanin sekä leukemian hoitoon Yhdysvalloissa erikoistuneen tohtori **Martti Siimeksen** kanssa.

”Siimes oli aluksi vähän skeptinen. Hänellä oli liikaa kokemuksia julkisuudesta, joka ei kuitenkaan ollut johtanut mihinkään. Lupasin tehdä parhaani, ja yhteistyö alkoi. Sovittiin, että seuraan pari viikkoa elämää osasto 10:llä ja vasta sen jälkeen tulee kuvausryhmä kuvioihin mukaan”, sanoo Mirja.

A-Raportti: Osasto 10 esitettiin televisiossa 31.1.1982. Miltä tuntui se huomio, jonka ohjelma saavutti?

”Mikään ei koskaan ohjelman teossa ole yllättänyt yhtä paljon. Tohtori Siimes oli kiinnostunut asiasta siinä määrin, että halusi tulla leikkaamoon katsomaan ohjelman koostamista. Illan pimetessä seisoi Pasilan parkkipaikalla, jossa Siimes kysäisi, johtaisiko tämäkään ohjelma mihinkään. En ollut yhtään varma asiasta, mutta sanoin varovasti, että joku varmasti kirjoittaisi asiasta yleisönosastoon. Kun ohjelma sunnuntai-iltana sitten esitettiin tv:ssä, soi puhelin sen jälkeen kuukausikaupalla”, Pyykkö muistelee.

Pienistä puroista suuria virtoja

Dokumentin nähtyään, heti seuraavana aamuna uimaopettajat **Tauno ”Taukka” Taleva**, **Jussi Pesola** ja **Esa Suominen** päättivät järjestää keräyksen syöpälasten hyväksi. Ikänsä lasten kanssa työtä tehneille uimaopettajille motiivina rahankeräykselle oli ajatus, että ”jos jotain voi tehdä, niin tehdään se”.

”Kauhistuini, kun he kertoivat rahankeräyksestä, sillä keräyslupaa ei ollut. Iltapäivälehdet povasivat vuosien vankeutta laittoman keräyksen vuoksi. Sisäasiainministeri **Johannes Koikkalainen** vastasi samana iltana puheluuni ja järjesti seuraavana päivänä palaverin, jossa keräys sai laillisen luvan. Läk-käät ihmiset matkustivat satoja kilometrejä junalla Helsinkiin lahjoittaakseen lasten syöpä-

”Kun ohjelma
sunnuntai-iltana
esitettiin tv:ssä, soi
puhelin sen jälkeen
kuukausikaupalla.”

Mirja Pyykön A-Raportti: Osasto 10 -ohjelma sai tv-esityksen jälkeen runsaasti palstatilaa myös lehdissä.

”A-Raportti: Osasto 10 herätti suomalaiset ja ohjelmaa seurannut kansalaiskeräys ylitti kaikki odotukset ja suurimmatkin arviot.”

osastolle rahaa paikan päällä pääkaupungissa, jossa rahan perillemeno oli heidän mielestään varmempaa kuin kotipitäjästä käsin. Vapaaehtoiset järjestivät myyjäisiä, mannekiininäytöksiä, firmat lahjoittivat joululahjarahansa.”

A-Raportti: Osasto 10 herätti suomalaiset ja ohjelmaa seurannut kansalaiskeräys ylitti kaikki odotukset ja suurimmatkin arviot.

”Olimme ilmoittaneet keräyskohteeksi 50 000 markan hintaisen laitteen hankkimisen osastolle, pidimme tuon summan keräämistä realistisena tavoitteena”, Pyykkö muistelee.

Kolmen kuukauden aikana keräys tuotti yli 3,6 miljoonaa markkaa. Ohjelman esittämisen jälkeen osastolla vieraili usea vaikutusvaltainen henkilö; muun muassa rouva Tellervo Koivisto teki ensimmäisen vierailunsa presidentin puolisona osasto 10:lle vauhdittaen osaston remontoimista ajanmukaiseksi.

Porttikielto osastolle

Imagoteollisuus oli Suomessa melko uutta ja imagon säilyttäminen oli tärkeämpää kuin todellisuus. Viisi kansanedustajaa teki osaston puuttuvista resursseista eduskuntakyselyn, myös ne, jotka aiemmin olivat äänestäneet määrärahoja vastaan. Kun kutsua uudistetun osaston avajaisiin ei tullut, sanoi Pyykkö soitte-

leville toimittajille olevansa flunssan vuoksi estynyt.

”En kehdannut myöntää kutsun puuttuvan. Hoitajat kutsuivat minut myöhemmin katsomaan osastoa

ja 15 minuutin osastopiipahduksen jälkeen seuraavana aamuna soi puhelin ja osaston uusi ylilääkäri **Jaakko Perheentupa** ilmoitti porttikiellostani osastolle.

’Olette tahrannut sairaalan maineen.’ Myös seuran-
taohjelmaa tehdessäni törmäsin silloisen HYKSin liittohallituksen puheenjohtajan todelliseen mielipiteeseen, jonka hän ilmaisi haastattelun jälkeen: ’Leukemiaan sairastuneiden lasten hoitaminen on pelkkää rahan haaskausta, heistä ei koskaan tule tälle yhteiskunnalle veronmaksajia, toimittaja Pyykkö.’ Tämän hän lausui sen jälkeen, kun oli ensin varmistanut, että kuvausryhmä mikrofoneineen oli varmasti poistunut.”

Lämpimiä muistoja ja elämänohjeita

Pyykön muistoissa osastolla vietetyt viikot koskettivat syvältä. Aamukokouksia, joissa pyyhkäistiin silmäkulmia huonojen uutisten jälkeen. Urheutta, jolla hoitajat tekivät työtään lähtemättä helpompiin hommiin. Lasten usko elämään, vanhempien ja henkilökunnan jakaminen ja avuliaisuus myös ohjelmantekijöitä kohtaan. Muistoihin nousee myös yksittäiset kohtaamiset pienten potilaiden kanssa.

Kuvakaappaukset Ylen luvalla Mirja Pyykön A-Raportti: Osasto 10 -ohjelmasta.

”Vein pientä, parantumattoman syöpäennus-
teen saanutta lasta röntgeniin. Kuuntelin hänen haa-
veitaan koiranpennusta, kun kotiin päästäisiin. Toi-
voa ei ollut, mutta mietittiin kuitenkin rotua. Ihme
tapahtui; hän oli toinen ohjelman lapsipotilaista, joka
pelastui.”

Yksi osaston ulkopuolinen tapahtuma muutti Pyy-
kön ajattelua paljon: ”Tamperelainen lasten syöpäosas-

ton hoitaja sanoi tv-ohjelmassa tuolloin, että oli kiinty-
nyt paljon pieneen lapsipotilaaseensa, jonka elämälle
oli arvioitu enää pari päivää aikaa. Kun lapsi huo-
masi hoitajansa viipyilevän surullisena, poika oli loh-
duttanut hoitajaa sanomalla: ’Hei, jotakin sinusta jää
minuun ja minusta sinuun.’ Paras ohje elämälle, jonka
olen kuullut. Muutahan me emme voi jättää toinen
toisellemme kuin jäljen.”

Mirja Pyykön terveiset Kympin Lapsille

”Omasta puolestani voin kertoa, että odotin ohjelmaa tehdessäni toista lastani. Olin lu-
vannut Siimekselle, että puhelin ei öisin soi, kun poden näkemisen tuskaa. En soitellut.
Nyt, kun omat neljä lastenlastani ovat pieniä eikä työn vaatimaa ulkopuolisuuden asen-
netta enää ole, muistot kympiltä ovat kipeät. Niin kipeät, että niitä mielellään siirtää
huomiseen, ehkä silloin on vahvempi päivä. Lapsipotilaiden ja heidän vanhempiensa
arjen ymmärtää parhaiten se, joka on – tavalla tai toisella – ollut heidän arjessaan läsnä.
Tai kuka tahansa, joka ajattelee sydämellään.

*Yhdistyksen vanhoille ja uusille jäsenille toivon jaksamisen ja ymmärtämisen jatku-
vuutta. Toivotan sydämestäni onnea ja jaksamista työlle, jota teette.”*

Sydämellinen kiitos, Mirja!

Kympin Lapset -yhdistykselle on tulvinut kiitoksia välitettäväksi Mirjalle doku-
mentin 40-vuotispäivän kunniaksi sekä nykyisiltä että entisiltä syöpälapsilta ja
heidän perheiltään.

*”Sairastuin leukemiaan 1987. Osasto10:llä oli kaikki uutta, kun minä sinne jouduin.
Minulla oli 80 % syöpäsoluja, kun tauti todettiin, mitään ennustetta ei annettu. Kuortin-
kartanon toiminnassa olin mukana 10 vuotta hoitojen jälkeen. Eli kyllä sanoisin, että mel-
koisen isoista vaikutuksista puhutaan, mitä yksi dokumentti sai aikaan”, kiittelee **Pasi
Marttonen** Kotkasta.*

*”Saa olla sydämestään kiitollinen Mirja Pyykön työstä, jolla hän teki osasto 10:n näky-
väksi. Itse sairastuin vuonna 1984, jolloin Kuortinkartano oli jo olemassa. Siellä oli nuoren
helppo olla mukana; äärimmäisen hyvää vertaistukea sairastuneelle ja lähipiirille”, jatkaa
Sabrina Siltanen.*

*”Mirjalle iso kiitos siitä, kun hän silloin aikanaan otti niiden kahden äidin hädän ja sanat
korviinsa ja teki ohjelman osasto 10:n lapsista. Myös Tauno ”Taukka” Talevalle, Jussi
Pesolalle ja Esa Suomiselle: Kiitos siitä, miten juttu jatkui ohjelmasta seuraavana päivänä
keräyksellä ja siitä eteenpäin. Paljon on mahtunut vuosiin sen jälkeen tähän päivään asti.
Olemme sisareni **Miran** kanssa elämämme velkaa Mirjalle ja näille uimavalvojille”, toteaa
Sari Talja.*

*”On ainutlaatuista, että Mirjan dokumentti on vaikuttanut näin merkittävästi ja suoraan
satojen perheiden ja lasten elämään. Itse sairastuin vuonna 1983, ja kansalaiskeräys mah-
dollisti kohdallani uusien hoitomuotojen käyttämisen. Se hyvän määrä, mikä Mirjan doku-
mentista on lähtenyt liikkeelle, on suorastaan tajunnan räjäyttävää. Vaikka me ’vanhat’
syöpälapset ja -nuoret olemme kulkeneet vähän vaikeamman polun aikuisuuteen, doku-
mentti on mahdollistanut meille elämänmittaisen vertaistuen puhumattakaan erinomai-
sesta hoidosta. Olemme kaikki Mirjalle, Taukalle, Jussille ja Esalle suuressa kiitollisuuden
velassa”, päättää **Kirsi Melvola-Georgakarakos**.*

**”Näin vaikuttavan hyväntekeväisyyden vyöryn ja suoraan satojen, ellei tuhansien
suomalaisten elämään vaikuttavan teon aikaansaaminen on jotain aivan erityistä.
Kympin Lapset -yhdistyksen puolesta haluan kiittää Mirja Pyykköä lapsisyöpäpo-
tilaiden hyväksi tekemästä työstä. Kympin Lapset jatkaa tätä tärkeää työtä. Kuor-
tinkartano on tarjonnut 40 vuotta paikan lapsisyöpäpotilaille ja heidän perheil-
leen. Tavoitteenamme on tarjota kaikille lapsisyöpäpotilaille parasta mahdol-
lista vertaistukea myös seuraavat 40 vuotta. Kartanoa kunnostetaan talkoo-
voimin ja lahjoitukset ovat edelleen hyvin tervetulleita”, sanoittaa Anu Tikka,
Kympin Lasten toiminnanjohtaja, sydämellisiä kiitoksiaan Mirjalle.**

Kansalaisaktivismista järjestötoiminnaksi

Teksti Hanna-Mari Bennick & Merja Salo

Kuvat Marianne Jokinen ja Ninka Studio/Nina Röntynen

Maaliskuussa 1982 perustettiin Helsingin Lastenklinikan osasto 10:n lapsipotilaiden tuki ry, jonka hallintaan A-Raportti: Osasto 10 -ohjelman jälkeen käynnistetyn kansalaiskeräyksen varat siirrettiin.

Samana vuonna perustettiin myös vanhempainyhdistys HYKSin lapsisyöpöpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka alkaen vuodesta 2008 on käyttänyt lyhyempää nimeä Kympin Lapset.

Keräysvaroilla hankittiin uusien hoitolaitteiden lisäksi Messeniuksenkadun asunto potilasperheiden vanhempien yöpymispaikaksi lasten sairaalassaolon ajaksi. Tuki ry osti myös Pertunmaan kunnalta entisen kunnalliskodin, Kuortinkartanon, joka kunnostuksen jälkeen siirrettiin vanhempainyhdistyksen hallintaan.

Sattumien summa

Kuortinkartano löytyi sattumalta. Kansalaiskeräyksen käynnistämiseksi mukana ollut uimaopettaja Jussi Pesola seurusteli noina aikoina sisustusarkkitehti **Pirkko-Liisa Topeliuksen** kanssa. Taideteollisessa korkeakoulussa opettajana toiminut Topelius oli hankkinut opetuskohteeksi Pertunmaalle rakennetun uuden vanhainkodin, jonka sisustamisen he suunnittelisivat opiskelijoidensa kanssa. Vanhusten asumiseen liittyvän opetuksen suunnittelupalaveri pidettiin Pertunmaan entisessä kunnalliskodissa eli Kuortinkartanossa. Jussi Pesola uimaopettajaystäviensä Tauno Talevan ja Esa Suomisen kanssa olivat puhuneet kansalaiskeräyksestä ja osasto 10:stä jo useamman viikon aamusta iltaan, joten Topeliukselle nousi nopeasti mieleen, mihin rakennusta voisi käyttää.

Sisustusarkkitehti Pirkko-Liisa Topelius ”löysi” Kuortinkartanon.

”Huomasimme opiskelijoiden kanssa heti, että rakennus oli aivan ihana. Ehdotin rakennuksen ostamista ja kunnostamista osasto 10:n perheiden virkistyspaikaksi ja ehdotukseni sai kannatusta”, muistelee Topelius.

Tuki ry tutustui kohteeseen ja maksoi kartanosta pyydetyn hinnan. Kunnostustyöhön osallistui useat tahot, jotka olivat katsoneet Mirja Pyykön A-Raportti: Osasto 10 -ohjelman ja halusivat jollain tapaa olla mukana auttamassa. Huonekalut kunnostettiin ja seinien vanhat, upeat koristemaalaukset rapsutettiin

esiin. Kartano heräsi henkiin ja aloitti tärkeän tehtävänsä lapsisyöpöpotilaiden perheiden virkistys- ja lomapaikkana.

”Se yhteishenki oli jotain aivan erityistä. Kaikki ihmiset halusivat antaa panoksensa ja tarjosivat apuaan Kuortinkartanon kunnostuksessa. On ihana kuulla, että se on edelleen ahkerassa käytössä ja toimii juuri siinä tarkoituksessa, mihin sen suunnittelimme silloin 40 vuotta sitten”, Topelius sanoo.

Talous kuntoon

Raha-automaattiyhdistyksen mukaan useiden yhdistysten taloushallinnot 1980-luvun alkupuolella eivät olleet hyväksyttävällä tasolla. Näin oli myös HYKSin lapsisyöpöpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry:n osalta, joten yhdistyksen taloushallinnon kehittämiseen kaivattiin asiantuntemusta ja jämäkkyyttä.

Tuki ry:n hallituksessa ja HYKSin lapsisyöpöpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry:n varapuheenjohtajana aloitti tuolloin **Pirkka Haarlaa**, joka otti hoitaakseen kuntoon yhdistyksen talousasiat. Pian Haarlaa saikin asiantuntemuksellaan työstettyä yhdistyksen kirjanpidon ja muun taloushallinnon laadukkaaksi ja tarkastelun kestäväksi. Haarlaan vastuulla oli myös testamenttilahjoitukset, joita tuohon aikaan tuli paljon.

Lahjoitusten lisäksi varoja alettiin keräämään myös yhdistyksen omalla toiminnalla.

”Joulun alla sairaalan tiloissa järjestettiin myyjäiset, johon yhdistyksemme sai oman myyntipöydän. Tärkeimmät tuotteet olivat Kuortinkartanon leivät ja muut tuotteet sekä vanhempien ja isovanhempien kutomat sukat. Yleensä uimaopettaja Taukka Taleva meni jo myyjäisiä edeltävänä päivänä Kuorttiin, jolloin hän pystyi lähtemään aamuyöstä ajamaan Helsinkiin tuoreet tuotteet mukanaan”, Haarlaa muistelee.

Kympin Lapset osallistui uuden osaston suunnittelun lisäksi aktiivisesti myös muun toiminnan kehittämiseen. ”Oli mielenkiintoista olla mukana käynnistämässä Ronald McDonald Taloa, Lastenklินิกoiden Kummit ry:tä ja sen edeltäjää Suomen Lastenklินิกoiden yhdistystä”, Haarlaa jatkaa.

Pirkka Haarlaalle, kuten kaikille muillekin lapsisyöpöpotilaiden vanhemmille, osasto 10 ja vanhempainyhdistys tulivat elämään oman lapsen sairastumisen myötä.

Yhdistyksen alkuaikoina Pirkka Haarlaa otti hoitaakseen yhdistyksen talousasiat kuntoon.

”Pojallamme Ernolla todettiin ALL toukokuussa 1983. Tuolloin ALL:n ennuste oli 50/50. Valitettavasti me olimme väärällä puolella. Erno menehtyi tammikuussa 1985 ollessaan viisi vuotta ja viisi kuukautta nuori.”

Surun ja murheen keskellä vanhempainyhdistyksen jäsenyys toi kuitenkin elämään myös paljon positiivista, joista Haarlaan mukaan tärkeintä ovat kohtalotoverit.

”Tavallisesti ihmisille muotoutuu elämän aikana ystävä- ja tuttavapiiri, johon on kertynyt ihmisiä lapsuudesta, koulusta, opiskelusta ja työelämästä. Useimmiten se on melko vakiintunut ja suppeahko. Lapsen sairaus ajaa tilanteeseen, jossa ympärille muodostuu täysin uusi joukko ihmisiä. Lapsi sairastuu syöpään riippumatta vanhempiensa koulutuksesta tai yhteiskunnallisesta asemasta. Kuinka hienoihin tyypeihin sainkaan silloin mahdollisuuden tutustua”, toteaa Haarlaa.

Teksti Hanna-Mari Bennick & Merja Salo
Kuvat Merja Kortelainen ja Pitäjänuutiset

**Wilmsin tuumorin sairastanut
Sanni kiinnostui lasten syöpätutkimuksesta**

POTILAASTA LÄÄKÄRIKSI

Lääketiedettä viidettä vuotta Oulun yliopistossa opiskeleva 26-vuotias Sanni Kortelainen teki opintojensa ohessa tutkimusta lasten kiinteiden kasvaimien myöhäishaitoista.

Helmikuussa 2022 tutkimuksesta julkaistiin artikkeli kansainvälisessä *European Journal of Pediatrics* -lehdessä.

Uravalintaan ja tutkimuksen aiheeseen vaikutti taustalla osaltaan myös Sannin oma sairastuminen vuonna 1996 Wilmsin tuumoriin alle vuoden ikäisenä. Sairausajalta Sanni ei muista juuri mitään, mutta myöhemmiltä kontrollikäynneiltä Lastenklinikan osasto 10:n käyttävät, leikki-tila ja akvaario muistuvat kuitenkin mieleen kirkkaasti.

”Muistan myös kerran katselleeni Muumeja videolta samalla kun tehtiin vatsan ultraäänitutkimusta. Lääkärikäynnin jälkeen isä osti aina alakerran kanttiinista Grandi-mehujään. Mehujään maun, vadelma vai appelsiini, valitseminen oli joka kerta yhtä vaikeaa kuin tarrapalkinnon valitseminen verikokeiden tai lääkärin tutkimuksen jälkeen.”

Hoitojen alussa haastavin hetki oli se, kun Sanni oli mennyt koepalanotosta vuotošokkiin, ja hätäleikkauksessa tuumori sekä munuainen poistettiin kokonaan.

Saman hetken muistavat hyvin myös Sannin äiti Merja ja isä Jussi. ”Alku oli valtava järkytys: menimme ensimmäistä kertaa Lastenlinikalle, saimme diagnoo-

Sanni sairastui Wilmsin tuumoriin alle vuoden ikäisenä. ”Jo lapsena sanoin, että isona minusta tulee Toini.” Toini Sipola oli Sannin omahoitaja osasto 10:n avoilla hoitojen aikana.

sin ja muutaman päivän jälkeen oltiinkin jo hätäleikkauksessa”, Merja ja Jussi muistelevat.

Parin viikon sairaalajakson jälkeen perhe pääsi kotiin, mutta kotona Sannille nousi saman tien kova kuume, ja he joutuivat palaamaan sairaalaan. Osastolla vietettiin jälleen muutama päivä, jonka jälkeen Sanni pääsi takaisin kotiin.

”Siinä sitten miettii, onko koko 52 viikon suunniteltu hoitojakso tällaista edestakaisin juoksemista. Onneksi kaikki meni suht hyvin, eikä mitään suurempia kommervenkkejä sattunut”, Sannin vanhemmat sanovat.

Lääkäreitä ja hoitajia Merja ja Jussi muistelevat lämmöllä. ”Osaston henkilökunta oli kymppin porukkaa. Iso kiitos kaikille siitä, miten he silloin auttoivat meitä uudessa, vieraassa tilanteessa.”

Huolen aihetta oli myös kotona, kun muistakin lapsista täytyi huolehtia. ”Onneksi mummot ja vaarit olivat lähellä ja apuna, kunnes saimme yhteiskunnan avut pyörimään sairaalan sosiaalihoitajien neuvoilla.”

Nyt sairaus on vain muisto menneisyydestä. ”Onneksi yhdellä munuaisella pärjää elämässä valian hyvin!” Sanni toteaa.

Kuortinkartanon Erkintalkoissa vuonna 2012 Sanni ja Meira ehtivät talkootöiden ohessa välillä myös rentoutua ja nauttia ihanasta kevätsäästä.

Vauvatreffeillä maaliskuussa 2022 Sanni sekä Tessa Laine poikiensa kanssa. Tapaamisessa olivat mukana myös Fanny Forsbom ja Julia Harju.

Kuortinkartano toi elinikäisiä ystäviä

Kuortinkartano ja Kympin Lasten toiminta on ollut osa Sannin perheen perinteitä 1990-luvun loppupuolelta asti.

”Kävimme perheviikonlopuilla ahkerasti, ja yhdistyksen leiritoimintaan lähdin mukaan heti, kun vain mukaan pääsin. Leireillä tuli oltua myös isosena useampana vuonna”, Sanni kertoo.

Myös Merjan ja Jussin mielestä Kuortinkartano on ollut vertaistukena ihan ykkönen.

”Saunassa miehetkin puhuvat lapsistaan ja omista ränkoista kokemuksistaan hoitojen ajoilta”, sanoo Jussi. ”Talkootyöt ovat olleet ihan mahtavia ja Erkintalkoiden isompia töitä on muutaman kerran tehty pienemmällä porukalla myös useampana viikonloppuna. Vertaistuen myötä ystävyys on monella taholla vain vahvistunut ja jatkuu entistä vahvempana edelleen”, Merja ja Jussi kertovat.

Nykyään Sanni on mukana yhdistyksen toiminnassa osallistumalla mm. kesäjuhlien talkoisiin ja tapaamalla Kuortti-kavereita myös muualla kuin kartanon perheviikonlopuilla tai leireillä.

”Kympin Lasten kautta minä ja koko perheemme olemme saaneet elinikäisiä ystäviä, jotka ovat olleet korvaamattomia meille kaikille. Vertaistuessa on voimaa!” Sanni iloitsee.

Horisontissa arvokas, tavallinen arki

Tällä hetkellä Sannin arki vuorottelee opiskeluiden ja lapsen hoidon välillä, sillä hän on myös onnellinen, vajaan vuoden ikäisen pojan äiti. Valmistuminen on jo lähellä, ja saatuaan opinnot Oulussa päätökseen Sanni haluaisi suunnata töihin Etelä-Suomeen, missä myös puoliso työskentelee.

”Tulevaisuudelta toivon perhe-elämän ja työn teon sujuvaa yhdistämistä, eli sitä kuuluisaa, ihan tavallista arkea”, Sanni sanoo.

Sanni lähettää halauksensa kaikille Kympin Lasten vanhemmille perheille sekä nykyisille hoidossa oleville perheille. Ja lisää: ”Suomessa olemme maailman parhaassa hoidossa!”

Tällä hetkellä Sannin arki vuorottelee opiskeluiden ja vauvan hoidon välillä.

Kokemuksesta hyötyä tutkimukseen

Sanni Kortelainen teki lääketieteen opintojensa yhteydessä tutkimuksen lasten kiinteiden kasvaimien myöhäishaitoista. Tutkimuksesta julkaistiin artikkeli kansainvälisessä *European Journal of Pediatrics* -lehdessä helmikuussa 2022.

Sanni kertoo, että kiinnostus ihmiskehoon, sen toimintoihin ja sairauksiin sai hänet lukion jälkeen hakemaan lääketieteelliseen tiedekuntaan opiskelemaan. Opinnoissa on menossa jo viides vuosi, joten loppusuora hämmöttää.

Tutkimus valmistui kahdessa vuodessa ollen osa lääketieteen perusopintoihin kuuluvia pakollisia suoritteita. Hetken tuumaustauon jälkeen Sanni päätti kuitenkin jatkaa tutkimuksen muokkaamista artikkeliksi, ja vajaan kahden vuoden jälkeen artikkeli oli tutkimustermein sanottuna ”ulkona” eli julkaistuna.

Tärkeimmät tutkimustuloksemme olivat, että Pohjois-Suomen alueella vuosina 1990–2015 hoidetuista pahanlaatuista kiinteää kasvainta sairastavista alle 16-vuotiaista potilaista myöhäishaittoja ilmeni 63 %:lla ja näistä potilaista lähes puolella oli enemmän kuin yksi myöhäishaitta[1]. Yleisin myöhäishaitta oli kuulonalenema. Tutkimustulokset ovat samaa tasoa kuin esimerkiksi Yhdysvalloissa ja muualla Euroopassa. Tutkimuksessa kartoitettu selviytymisprosentti ylsi niin ikään länsimaiden kärkipäähän.

”Omista kokemuksistani oli tutkimuksen tekemisessä ehdottomasti hyötyä, kun esimerkiksi hoitojen yleinen rakenne oli entuudestaan tuttua”, Sanni toteaa.

[1] Kortelainen S., Harju T., Juntti H. et al. Late effects and survival of children with malignant solid tumours in northern Finland: a single-centre cohort study. *European Journal of Pediatrics* (2022).

Arvo, Kauko ja Sylvi

– ETÄYHTEYKSIÄ HYÖDYNTÄVÄN OPETUKSEN EDELLÄKÄVIJÄT

Teksti ja kuvat Janina Mäntymaa

Valkoinen, suloisesti ihmishahmoa muistuttava robotti sytyttää valot kylkiinsä ja päässä loistavat ystävälliset silmät. Yhteys luokkahuoneen pöydällä olevan robotin ja kotona olevan oppilaan tabletin välille on syntynyt. "Moi!" ja "Pyöri vähän!" -huudahdukset kaikuivat luokkahuoneessa.

Robotti lähtee pyörimään kuin taikaiskusta ja oppilaat esittävät robotille hauskoja ilmeitä ja kertovat kuulumisiaan. Robotti vastailee oppilaiden esittämiin kysymyksiin heille varsin tutunkuuloisella äänellä.

Lapsen tai nuoren sairastuessa syöpään, koulu pysyy arjessa mukana. Koulunkäynti rytmittää viikkoja ja tuo päiviin sisältöä. Koronan myötä etäyhteyksiä hyödyntävä opetus on tullut opettajille ja oppilaille tutuksi, ja kynnys toteuttaa opetusta tietoliikenneyhteyksiä hyödyntäen on madaltunut.

Suomessa lasten ja nuorten perusopetus järjestetään perusopetuslain ja opetussuunnitelman mukaisesti lähiopetuksena. Normaalitilanteessa lähiopetus on

opettajan antamaa opetusta koulussa lukujärjestykseen merkittyinä aikoina. Perusopetuslaki ei mahdollista opetuksen järjestämistä sellaisena etäopetuksena, jossa oppilas itse valitsee opiskelun ajan ja paikan, mutta opetuksessa voidaan kuitenkin perusopetuslain 18 §:n mukaan hyödyntää etäyhteyksiä, kunhan opettaja tai opetuksen järjestäjä määrittää ajan ja tavan. Viimeisen parin vuoden aikana tavaksi onkin tullut puhua pikemmin etäyhteyksiä hyödyntävästä opetuksesta kuin etäopetuksesta.

AV I-robotti välittää ääntä ja kuvaa

Norjalaisen No Isolation -nimisen yhtiön kehittämä AV1-robotti on tarkoitettu erityisesti pitkäaikaissairaiden lasten ja nuorten koulunkäynnin helpottamiseksi. Kehitystyön tuloksena on syntynyt robotti, joka välittää ääntä ja kuvaa reaaliaikaisesti luokasta oppilaan käytössä olevalle tabletille, johon on ladattu oma

Robottien avulla mahdollistetaan opetuksen järjestäminen ja oppiaineissa eteneminen sairauden aikana.

AV1-sovellus. Oppilaan ääni taas kuuluu takaisin luokkaan robotin sisään rakennetun kaiuttimen avulla.

Robotin pääläelä vilkkuu valo, jos oppilas haluaa vastata opettajan esittämään kysymykseen tai hänellä on muuten asiaa. Koulumaailmassa tätä kutsutaan tietenkin viittaamiseksi. Päälaen sinisellä valolla oppilas taas pystyy viestimään, ettei hän juuri nyt jaksa tai pysty osallistumaan opetukseen, mutta haluaa olla läsnä ja osallisena oppitunnilla. Näin saattaa käydä, jos pahaolo yllättää tai sairaalahuoneeseen saapuu hoidtaja tai lääkäri käymään. Päälaen valomerkkien lisäksi oppilas pystyy osoittamaan tunteita, kuten iloa, harmistusta tai hämmennystä robotin silmillä.

Merkittäväntä osallisuuden kokemuksen lisääminen ja yksinäisyyden poistaminen

Robottien avulla mahdollistetaan opetuksen järjestäminen ja oppiaineissa eteneminen sairauden aikana. Merkittävin hyöty robottien avulla toteutettavassa opetuksessa on kuitenkin osallisuuden kokemuksen lisääminen ja yksinäisyyden poistaminen. Sairastuneet lapset ja nuoret pysyvät mukana vertaistensa kuulumisissa ja yhteydenpito helpottuu tavallisen kouluarjen lomassa. Sairastunut oppilas ei tavallaan katoa luokkahuoneesta, vaan hän on edelleen mukana oppitunneilla, välitunneilla ja koulun juhlissa. AV1-robotin voi ottaa halutessaan mukaan vaikka metsäretkelle!

Robotin käyttöönotto on tehty helpoksi

Kympin Lasten, Helsingin Lastenklinikan osasto 10:n lapsipotilaiden tuki ry:n ja Taika-vuodeosaston yhteistyönä Helsingissä hoidoissa oleville lapsille ja nuorille hankittiin kolme etäopetusta helpottavaa robotia. Robotin käyttö on tehty kouluille ja perheille helpoksi, sillä käytöstä ei aiheudu kustannuksia ja laitteet luovutetaan toimintakuntoisina. Kympin Lapset on luvannut tarjota kouluille pedagogista tukea käyttöönottoon ja ohjata lapsia ja nuoria sovelluksen käytössä.

Aiemmin Tampereen alueen vanhempainyhdistys eli SYLI – Syöpään sairastuneiden lasten vanhempien yhdistys ry oli nimennyt heidän robottinsa Almaksiksi, Alvariksi ja Valoksi, ja nyt Helsingin serkut nimettiin nimikilpailun avulla Arvoksi, Kaukoksi ja Sylviksi.

TERVEISIÄ YHDISTYKSEN VUOSIKOKOUKSESTA

Teksti ja kuvat Hanna-Mari Bennick

Puheenjohtaja Janina Mäntymaa, varapuheenjohtaja Ilkka Kallio ja Monika Metsälinna jatkavat hallituksessa seuraavalle kolmivuotiskaudelle.

Heikki Vekeli osallistui kokoukseen tyttärensä, Kuortinkartanon vastaavana hoitajana toimivan Jaana Vekelin seurana. Heikki on ollut yhdistyksen jäsen sen alkuvaiheesta alkaen.

Yhdistyksen vuosikokous järjestettiin 29.3.2022 Valo-hotellissa Helsingissä. Kokoukseen osallistui 12 yhdistyksen jäsentä.

”Vaikka osallistujamäärä oli koronan vuoksi edelleen varsin matala, oli ilo nähdä vuosikokouksen osallistujissa sekä vanhoja että uusia jäseniä”, kertoo Kympin Lasten puheenjohtaja **Janina Mäntymaa**.

Vuosikokouksessa hyväksyttiin toisessa käsittelyssä sääntömuutos, joka koski yhdistyksen sääntöjen 7. pykälää. Asia käsiteltiin nyt toista kertaa ja tulee taten voimaan. Jatkossa yhdistyksen vuosikokoukset voidaan järjestää myös etäyhteyksiä hyödyntäen. Vuosikokouksen puheenjohtaja **Kari Kotirinta** ohjeistikin kokouksessa hallitusta päivittämään ohjeet viipymättä Patentti- ja rekisterihallitukselle vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksymisen jälkeen.

Hallituksesta erovuorossa olivat puheenjohtaja Janina Mäntymaa, varapuheenjohtaja **Ilkka Kallio** ja **Monika Metsälinna**. Uusia ehdokkaita ei tänä vuonna ollut, ja hallitus jatkaa toimintaansa samalla kokoonpanolla kuin aiemmalla toimikaudella.

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi perinteisesti yhdistyksen pitkäaikainen aktiivijäsen Kari Kotirinta.

Kympin Lapset on ollut monipuolinen harjoittelupaikka

Teksti Taru Lahtela

Kuva Hanna-Mari Bennick

Aloitin yhteisöpedagogiopinnot syksyllä 2021 Humanistisessa Ammattikorkeakoulu HUMAKissa. Yhteisöpedagogi on järjestö- ja nuorisotyön ammattikorkeakoulututkinto. Heti alkusyksystä lehtorimme **Sari Huttu** kertoi Kympin Lasten ja HUMAKin yhteisestä Digitaalinen sairaalanuorisotyö -hankkeesta, ja että siihen haetaan mukaan opiskelijaa. Sanoin heti vieressä istuvalle opiskelukaverille, että tämä hanke kuulostaa

mielenkiintoiselta. Niinpä päätin tarttua mahdollisuu-
teen, ja mielenkiintoista tämä todella on ollut.

Viikoittainen SairaalaNuta ja muita monipuolisia tehtäviä

Digitaalinen SairaalaNuta, joka aloitti toimintansa
22.11.2021 Discord-verkkoympäristössä, on tarkoi-
tettu Uuden lastensairaalan Taika-osastolla ja avohoi-
dossa oleville 9–16-vuotiaille nuorille. Ohjaajina Sai-
raalaNutalla on Helsingin kaupungin nuorisopalve-
luista kaksi nuorisotyöntekijää sekä minä opiskelijan
roolissa. On ollut ihan mahtavaa huomata, kuinka
porukka on ryhmäytynyt ja puhetta on riittänyt
nuorilla myös keskenään. Hiljaisia hetkiä tulee enää
harvoin.

Toiveenamme on, että kaikki kohderyhmään kuu-
luvat löytävät tiensä mukaan toimintaan. Yleensä
olemme nuorten toiveiden mukaisesti pelanneet
Robloxia tai Fortnitea, toisinaan myös Kahoot-tietovi-
sailuja. Tulen itse päiväkotimaailmasta, joten verkossa
toimiminen on ylipäättään ollut itselle vierasta ja ajoit-
tain haastavaakin. Nuoret ovat kuitenkin hienosti jak-
saneet opastaa minua, niin Discordin kuin pelienkin
kanssa, ja olen mielestäni kehittynyt aika paljon.

Olen saanut erinomaista opastusta myös Kympin
Lasten toiminnanjohtaja **Anu Tikalta**. Olen päässyt
harjoittelemaan asioita, joissa
halusinkin kehittyä ja pääs-
syt tekemään monipuolisesti
kaikenlaisia yhteisöpedago-
gin työhön kuuluvia tehtäviä.
Olen tuottanut paljon erilaista
materiaalia: mm. esitteitä, toi-
minnan vuosikelloa ja some-
mainoksia. Olen päässyt suun-
nittelemaan toimintaa Sairaala-
Nutalle sekä lasten ja nuorten
viikonlopuille.

Tekeminen on ollut
todella monipuolista ja jous-
tavaa. Muutamia tapahtu-
mia lukuun ottamatta harjoit-
teluni on tapahtunut etänä,
mikä omassa elämäntilantees-

sani kahden lapsen äitinä on sopinut hyvin. Toki välillä
aikaa on mennyt ihan digiasioiden kanssa säätäessä, ja
helpommalla olisi päässyt, jos joku olisi vieressä pysty-
nyt opastamaan. Mutta kaikesta olen selvinnyt, tarvit-
taessa Anun avulla. Harjoittelu Kympin Lasten parissa
on ollut myös siksi hienoa, että olen päässyt tekemään
niin järjestö- kuin nuorisopuolenkin töitä, ja siten
päässyt tutustumaan molempiin. Tästä on hyvä lähteä
suunnittelemaan opintoja eteenpäin!

Lasten ja nuorten viikonloppu Kuortinkartanossa oli harjoittelun kohokohta

Koronatilanteen helpotuttua minulla oli ilo päästä
myös Kuortinkartanoon lasten ja nuorten viikonlo-
pun viettoon maaliskuussa 18.–20.3. Olen itse nuo-
rena ollut innokas partioleireillä kävijä, ja oli mukavaa
päästä pitkästä aikaa leirille. Olin nähnyt kartanosta
vain ulkokuvia, ja kun pääsimme perille, olin aivan
ihastunut. Mutta vielä ihastuneempi olin siihen tun-
nelmaan, jonka lapset ja nuoret yhdessä kokeneiden
ohjaajien kanssa yhteishengellään loivat kartanoon.
Tarjolla olleet valmiit ruoat viisi kertaa päivässä olivat
myös luksusta näin perheenäidin silmin. Leirien perin-
teinen peli – dodgeball – sai käden kipeäksi, ja illalla
piilosta varten täysin pimennetty kartano karmi hie-
man selkäpiitä, mutta kaikkienensa kartanoviikonloppu

oli kyllä harjoitteluni koho-
kohta!

Varsinainen harjoittelu-
jaksoni päättyy toukokuun
lopussa. Anu kuitenkin pyysi
minua jatkamaan Sairaala-
Nutalla ja SairaalaNuta-hank-
keen parissa myös syksyllä,
eikä minun tarvinnut epäröidä
jatkopäätöstä hetkeäkään. Leh-
tori Sari Huttua lainatakseni:
”Nuorisotyö kuuluu kaikille
nuorille”.

Haluan kiittää kaikkia har-
joitteluni aikana tapaamiani
ihmisiä erinomaisesta harjoit-
telukokemuksesta sekä toivot-
taa kaikille aurinkoista kesää!

Kesäleirille Kuortinkartanoon!

Tervetuloa viihtymään ja pitämään hauskaa Kuortinkartanon upeisiin maisemiin!

Järjestämme tänä vuonna kaksi lasten ja nuorten kesäleiriä:

6.–10.6.2022 Lasten ja nuorten kesäleiri I

1.–5.8.2022 Lasten ja nuorten kesäleiri II

Kuljetus lähtee aamulla Helsingistä, ja kyytiin pääsee Korsosta,
Mäntsälästä tai Lahdesta. Leirille voi tulla myös omalla kyydillä.

Leirin hinta: 60 €/henkilö, sisarusalennus 3. sisaruksesta alkaen –50 %.

Ilmoittaudu mukaan Kympin Lasten verkkosivuilla
www.kympinlapset.fi/tapahtumat

”Olen päässyt
tekemään niin
järjestö- kuin
nuorisopuolenkin
töitä.”

Kuortinkartanon

KESÄJUHLA

LAUANTAINA 23.7.2022 klo 15-19

Syöpälästen
hyväksi -
Kympin Lapset
40 v.

Hassu Hessu

**Jukka Poika &
DJ Stormy**

Mikko Vaismaa

Tapahtuman juontaa iki-ihana Anna-Liisa Tilus.

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA!

Ilmainen sisäänpääsy. Ohjelmamuutokset mahdollisia.

Tilaisuuden tuotto käytetään lapsisyöpäpotilaiden leiritoiminnan tukemiseen Kuortinkartanossa.

Tarjolla herkullista ruokaa kello 15.30 alkaen.

Kuortinkartano sijaitsee Pertunmaan Kuortissa, Vanhatie 160, 19410 Kuortti. Opastus Kuortin ABC:ltä.

www.kympinlapset.fi/kuortinkartano/kesajuhla

Facebook: Kympin lapset / Kuortinkartanon kesäjuhla • Instagram: Kympin lapset

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry